

[Lysholt Hansen.]

at skabe for læreruddannelsen. Til afhjælpning af den akutte lærermangel, kan jeg kort konstatere, har lovforslaget ikke noget nævneværdigt bidrag at levere.

Således som lovforslaget foreligger, kan det ikke få mit partis støtte, da betingelserne for, at man kan antages som lærer i en dansk folkeskole, som den højtærede undervisningsminister også understregede, må være de samme, enten uddannelsen foregår på et af de seminarier, vi har nu, eller på en anden skole. Man må her få en undervisning, som med hensyn til fagenes omfang og fagenes art svarer til, hvad der kræves ved vore seminarier. Det er, såvidt jeg kan se — jeg beder om at blive korrigeret af den ærede ordfører for forslagsstillerne, hvis det ikke er rigtigt — slet ikke tilfældet ved de frie lærerskoler. Således undervises der f. eks. i Ollerup ikke i metodik og heller ikke i pædagogik, der netop i det nye seminarie-lovforslag er trukket frem som et af de centrale fag; også jeg mener, det bør være placeret som måske det allervigtigste fag i danske læreres uddannelse, og man må dog have sikkerhed for, at de lærere, der virker ved vore skoler, virkelig er kvalificeret såvel pædagogisk som fagligt.

Samtidig med at jeg udtrykker mit partis vilje til at lade forslaget indgå i overvejelserne vedrørende hele læreruddannelsen, beder jeg til slut om, at jeg må betragte dette forslag som et udtryk for, at der i partiet venstre breder sig en forståelse af, at de lettelser i eksamenskravene, som den højtærede minister har foreslået i sit forslag til seminarie-lov, er rimelige. Det må jo være konsekvensen af, at der på disse frie lærerskoler overhovedet ikke afholdes nogen eksamen af nogen slags.

Hvidberg: Ihvorvel jeg udmærket forstår og vurderer det interessante forsøgsarbejde, der gøres på de frie lærerskoler, og har al sympati for mange af de unge, som er udgået fra en sådan lærerskole og har deres egne tanker om, hvordan der skal undervises, må jeg dog tilstå, at jeg har meget vanskeligt ved at se nødvendigheden af, og jeg kan også sige berettigelsen af at gennemføre en lov af denne art og ikke mindst at gennemføre den på dette tidspunkt. Man ville herved foretage et meget dybt ind-

greb i skoleloven af 1937, og skal man først til at røre ved den og tage den op til revision, vil der utvivlsomt melde sig en mængde mennesker med en mængde andre problemer, som så ville kunne komme til debat. Jeg er ikke i tvivl om, at dette lovforslag med dets indviklede apparat, hvis det gennemførtes, ville skabe uro og splid i den enkelte skolekreds, hvergang der skulle ansættes en lærer, og jeg tror også, loven ville skabe megen uro og splid i hele den danske skoleverden, en splid, som jeg ikke kan se er til nogen nævneværdig nytte, hvilket allerede har været fremhævet her fra flere sider.

Det hedder i bemærkningerne, at forslaget tilsigter at åbne mulighed for, at personer, der har særlige anlæg for lærergerningen, kan komme til at virke i folkeskolen. Der er imidlertid i øjeblikket en mulighed for at blive ansat i folkeskolen også uden eksamen og med en sådan læreruddannelse, der her er tale om. Vi har en dispensationsordning og en praksis, som den højtærede minister allerede har talt om, og mig forekommer det efter det, jeg kender til det, at denne dispensationsordning og praksis har fungeret sundt og godt. Sagen er, at det kun kan og må dreje sig om undtagelser, og det gælder om, at man tager hvert eneste enkelttilfælde op til grundigt eftersyn, og det er akkurat det, der sker i øjeblikket. Den højtærede minister har gjort rede for ordningen, og den skal jeg derfor ikke komme nærmere ind på. Jeg synes, det vil være vanskeligt nu at ændre dette. Man skal ikke i sådanne sager gå fra en dispensationsbestemmelse over til en fast regel.

Den højtærede minister har i dag fremdraget det lovforslag vedrørende læreruddannelsen, der behandles i et folketingsudvalg. I dette forslag er der foreslået en ganske betydelig skærpelse af optagelsesprøven til seminarierne. Det har de, der er medlemmer af folketingsudvalget, fået et ikke ringe indtryk af netop i formiddags i et udvalgs-møde, hvor repræsentanter for seminarierne kom tilstede og gav udtryk for, at de mente, at den såkaldte mand fra plogen måtte have mere end et år, han måtte i virkeligheden have to år for at kunne tage den optagelsesprøve, der er foreslået, fordi han ikke kunne sprog, fysik og matematik og andre fag, og den kan han ikke med de forudsætninger, han har, klare i